

Dosar nr. 2008

R O M Â N I A
TRIBUNALUL HARGHITA
SECTIA CIVILĂ

SENTINTA CIVILĂ Nr. 2679

Şedinţa publică din 20 noiembrie 2008

Completul compus din:

Președinte:

Grefier :

Pe rol judecarea cauzei promovată de reclamanta **SC SRL** împotriva părâtei **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE HARGHITA**, având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în şedinţa publică se constată lipsa părților.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează că procedura este legal îndeplinită.

Se constată că dezbaterea cauzei pe fond a avut loc în şedinţa publică din data de 13 noiembrie 2008, iar susținerile părților au fost consemnate în încheierea din acea zi, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

INSTANȚA

Deliberând constată:

Sub nr. /2008 din 2008 s-a înregistrat pe rolul acestei instanțe acțiunea formulată de reclamanta S.C. S.R.L., cu sediul în mun. Odorheiu-Secuiesc, str. nr. jud. Harghita, în contradictoriu cu părâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE HARGHITA, cu sediul în mun. Miercurea Ciuc, str. Revoluția din Decembrie nr.20, jud. Harghita, solicitând instanței ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună anularea deciziei de impunere a obligațiilor de plată accesoriei nr. din 2007 și a deciziei de impunere a obligațiilor de plată accesoriei nr. din

2007, emise de Administrația Finanțelor Publice Odorhei-Secuiesc; cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii, reclamanta arată că...(vezi par.1 fila 2).

Reclamanta arată că Trezoreria operativă a municipiului Odorhei-Secuiesc a dispus returnarea viramentului în contul său curent, operațiunea dispusă în mod nelegal întrucât Trezoreria nu are dreptul să disponă de sumele sale decontate în contul „operațiuni în curs de clarificare”, în sensul returnării viramentului.

Se învederează de către reclamantă că, la data de 2006, s-a întocmit un al doilea OPT prin care s-a dispus viramentul aceleiași sume, dar de această dată în contul corect de colectare a T.V.A., fiind evidențiat în mod corect și numărul de evidență a plății, însă și de această dată s-a dispus returnarea viramentului pentru motivul că „s-a greșit numărul de evidență a plății”.

Reclamanta arată că organul fiscal a considerat ca dată a stingerii obligației de plată a TVA-ului data de 2006, motiv pentru care a fost emisă, de către A.F.P. Odorhei-Secuiesc Decizia nr. din

2007, referitoare la obligații de plată accesori, prin care s-au calculat penalități în quantum de RON aferente obligației de plată a taxei pe valoarea adăugată a avansului încasat de contestatoare și asimilat venitului din luna decembrie 2005, cu termen de declarare și plată a taxei la .2006.

Se arată de către reclamantă că AF.P. Odorhei-Secuiesc a emis și Decizia nr. din 2007, referitoare la obligații de plată accesori, dar prin care s-au calculat penalități în quantum de RON, aferente aceleiași obligații la care se referă și decizia arătată anterior.

Se invocă faptul că organul fiscal nu i-a comunicat actul administrativ fiscal, în conformitate cu prevederile art.44 alin.1 din Codul de procedură fiscală; că aceleasi majorări de întârziere i-au fost impuse de două ori, încalcându-se principiul certitudinii impunerii enunțat de art.3 lit. b din Codul fiscal, contestatoarea fiind în imposibilitate de a cunoaște și înțelege sarcina fiscală ce-i revine.

Reclamanta susține că au fost emise titluri executorii care nu au nimic în comun cu declarațiile fiscale depuse de ea, prin care sunt „impuse” toate tipurile de contribuții și impozite datorate de angajator și angajați, precum și obligații accesori aferente, în condițiile în care nu a avut niciodată vreun angajat cu contract individual de muncă.

Se mai arată de către reclamantă că organul fiscal și-a încălcăt rolul activ consacrat prin art.7 din Codul de procedură fiscală și că a privat-o pe reclamantă de dreptul la ascultare prevăzut de art.9 din

același cod; că a încălcat prevederile art.114 alin.4 din Codul de procedură fiscală.

Reclamanta susține că obligația de plată a TVA din luna decembrie 2005, achitată cu indicarea eronată a numărului de evidență a plășii, se consideră stinsă la data debitării contului debitorului, conform prevederilor art.114 alin.3 lit. c Cod procedură fiscală.

În drept, reclamanta a invocat dispozițiile Codului de procedură fiscală, art.18 alin.1 și 2 din Legea nr.554/2004, art.274 Cod procedură civilă.

În probațione, au fost depuse la dosar înscrисuri în copie, precum: decizia nr.6 din 1.03.2008 a D.G.F.P. Harghita.

Situându-se pe o poziție procesuală contradictorie, pârâta D.G.F.P. Harghita a formulat întâmpinare (f.26-28) prin care a solicitat respingerea acțiunii ca netemeinică și nelegală; a invocat excepția prescripției dreptului la acțiunea în contencios administrativ întrucât instanța de contencios administrativ putea fi sesizată numai împotriva răspunsului la plângerea prealabilă prevăzută de art.7 din Legea nr.554/2004. În apărare, pârâta arată că este vorba de o obligație fiscală legală, respectiv TVA în quantum de lei, cu termen de declarare și plată 25.01.2006, care a fost achitată cu nerespectarea termenului legal, doar în data de 06.03.2006, generând accesoriile în quantum de lei.

Pârâta mai arată că reclamanta, prin OPT nr.1/18.01.2006, a dispus viramentul sumei respective, sumă care datorită necompletării corespunzătoare a OPT cu toate elementele de identificare stipulate de legislația în vigoare, respectiv Ord.M.F. nr.1870/2004 – pentru aprobarea Instrucțiunilor de completare a numărului de evidență a plășii și Ord.M.F. nr.246/2005 – pentru aprobarea Normelor metodologice privind utilizarea și completarea ordinului de plată pentru Trezoreria Statului OPT), a fost încasată automat prin sistemul electronic de plășii într-un cont de „operațiuni în curs de clarificare”.

Se susține de către pârâtă că și-a exercitat rolul activ încercând să contacteze contribuabilul, însă în dosarul fiscal al acestuia nu există un număr de telefon, iar contabilitatea societății era făcută de o societate din București, forma maximă de exercitare a rolului activ, fiind demonstrată de către organul fiscal, prin returnarea de urgență a sumei de lei, pentru a nu reține această sumă cât timp a fost virată într-un cont eronat, preîntâmpinând astfel și prejudicierea contribuabilului prin privarea acestuia în condiții de ilegalitate, de suma respectivă.

Prin încheierea din data de 05.2008, instanța a respins excepția tardivității introducerii acțiunii invocată de pârâtă prin întâmpinare, motivarea acestei soluții regăsindu-se în aceeași încheiere (f.63).

Reclamanta a depus la dosar precizare a acțiunii introductive, arătând că solicită anularea și, în subsidiar, modificarea Deciziei nr.6 din 2008 emisă de D.G.F.P. Harghita.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin deciziile de impunere a obligațiilor de plată accesorii nr. din 2007 și nr. din 2007, ambele emise de Administrația Finanțelor Publice Odorheiu-Secuiesc, reclamantei i s-au impus penalități de întârziere în quantum de lei, respectiv de lei, aferente taxei pe valoarea adăugată cu termen de plată la 25.01.2006 (f.50-51).

Împotriva acestor decizii de impunere, în termenul legal prevăzut de art.207 alin.1 din Codul de procedură fiscală, reclamanta a formulat contestație la organul fiscal (f.9-14), care a fost respinsă prin Decizia nr.6 din 2008 a D.G.F.P. Harghita.

Prin Decizia nr.6 din 2008, pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita a constatat că, în sistemul căilor administrative de atac, a intervenit autoritatea de lucru judecat, pe motivul că organul fiscal emitent al actului atacat s-a pronunțat prin scrisoare adresată contestatorului, înregistrată sub nr. din 2007, aceasta având conținut similar unei decizii de soluționare a contestației (f.15-22).

Tribunalul constată că soluția D.G.F.P. Harghita nu este legală, pentru următoarele considerente:

Scrisoarea adresată contestatorului, la care se referă organul fiscal în Decizia nr.6 din 2008, nu poate avea natură unei decizii de soluționare a unei contestații din moment ce nu cuprinde calea de atac, termenul în care poate fi exercitată și instanța competentă.

Pe de altă parte, se observă că prin adresa nr. din 2008 (f.29), față de care organul fiscal susține că i-a răspuns reclamantei prin scrisoare, nu s-a solicitat anularea decizilor de impunere contestate prin contestația din prezență cauză, pentru simplul motiv că aceste decizii au fost emise ulterior datei de 04.04.2006, și anume la 27.09.2007 și la 28.12.2007.

Prin susținerea că a intervenit autoritatea de lucru judecat s-ar ajunge la soluția nelegală a imposibilității de contestare a celor două decizii de impunere emise de A.F.P. Odorheiu-Secuiesc.

Referitor la fondul contestației, instanța constată că aceasta este întemeiată, reclamanta executându-și înainte de scadentă obligația de plată a taxei pe valoarea adăugată.

Astfel, ultima zi de plată a taxei pe valoarea adăugată, aferentă lunii decembrie 2005, era data de 25.01.2006, reclamanta achitând această obligație prin OPT nr. din data de 18.01.2006.

Împrejurarea că viramentul a fost evidențiat în contul „operațiuni în curs de clarificare” al Trezoreriei, din cauza inserării greșite a numărului de evidență a plății în OPT, nu constituie un motiv de returnare a viramentului în contul curent al reclamantei, și aceasta chiar de două ori.

Astfel cum o arată și denumirea contului-„operațiuni în curs de clarificare”, se impunea lămurirea aspectului care împiedica închiderea operațiunii de plată a TVA-ului, iar nu să se dispună returnarea viramentului și să se calculeze penalități pentru întârziere.

Prin virarea sumei datorate, reclamanta și-a îndeplinit obligația pe care o avea, dovedind buna-credință prin achitarea înainte de termen a obligației fiscale. Faptul că s-a constatat lipsa unei mențiuni fără de care nu se poate lua operațiunea în evidență Trezoreriei nu poate fi imputată reclamantei, organul fiscal având obligația să solicite lămuriri de la plătitor, iar nu să considere că acesta nu a plătit și să perceapă penalități de întârziere.

Potrivit art.7 din Codul de procedură fiscală, „organul fiscal are obligația să examineze obiectiv starea de fapt, precum și să îndrumă contribuabilii pentru depunerea declarațiilor și a altor documente, pentru corectarea declarațiilor sau a documentelor, ori de câte ori este cazul”.

Neîndeplinindu-și această obligație, organul fiscal este în culpă pentru situația existentă în speță și nu-i poate imputa reclamantei plata penalităților de întârziere, în condițiile în care aceasta și-a achitat obligația înainte de scadență.

De asemenea, se constată că fiind nelegală și emiterea a două decizii de impunere pentru aceeași obligație de plată, organul fiscal nedovedind în cauză existența unor obligații diferite pentru care să fi fost emise cele două decizii de impunere a căror anulare se solicită.

Având în vedere aceste considerente, instanța va admite acțiunea reclamantei în întregul ei, în sensul că va dispune anularea Deciziei nr.6 din 2008 emisă de pârâta D.G.F.P. Harghita, precum și a deciziilor de impunere nr. din 2007 și nr. din 2007.

În baza art.274 Cod procedură civilă, instanța va dispune obligarea pârâtei să plătească reclamantei cheltuieli de judecată în quantum lei reprezentând onorariu avocațial.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge excepția tardivităii introducerii acțiunii.

Admite acțiunea formulată de reclamanta **S.C. S.R.L.**, cu sediul în mun. Odorhei-Secuiesc, str. , nr. , jud.

Harghita, în contradictoriu cu pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE HARGHITA**, cu sediul în mun. Miercurea Ciuc, str. Revoluției din Decembrie nr.20, jud. Harghita, și în consecință:

Dispune anularea Decizie nr.6 din 2008 emisă de pârâta D.G.F.P. Harghita și anularea deciziilor de impunere a obligațiilor de plată accesoriei nr. din 2007 și nr. din 2007 emise de pârâtă.

Obligă pârâta să plătească reclamantei cheltuieli de judecată în quantum de lei.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi 20.11.2008.

Președinte

ss.indescifrabil

Grefier

ss.indescifrabil

pt.conformitate